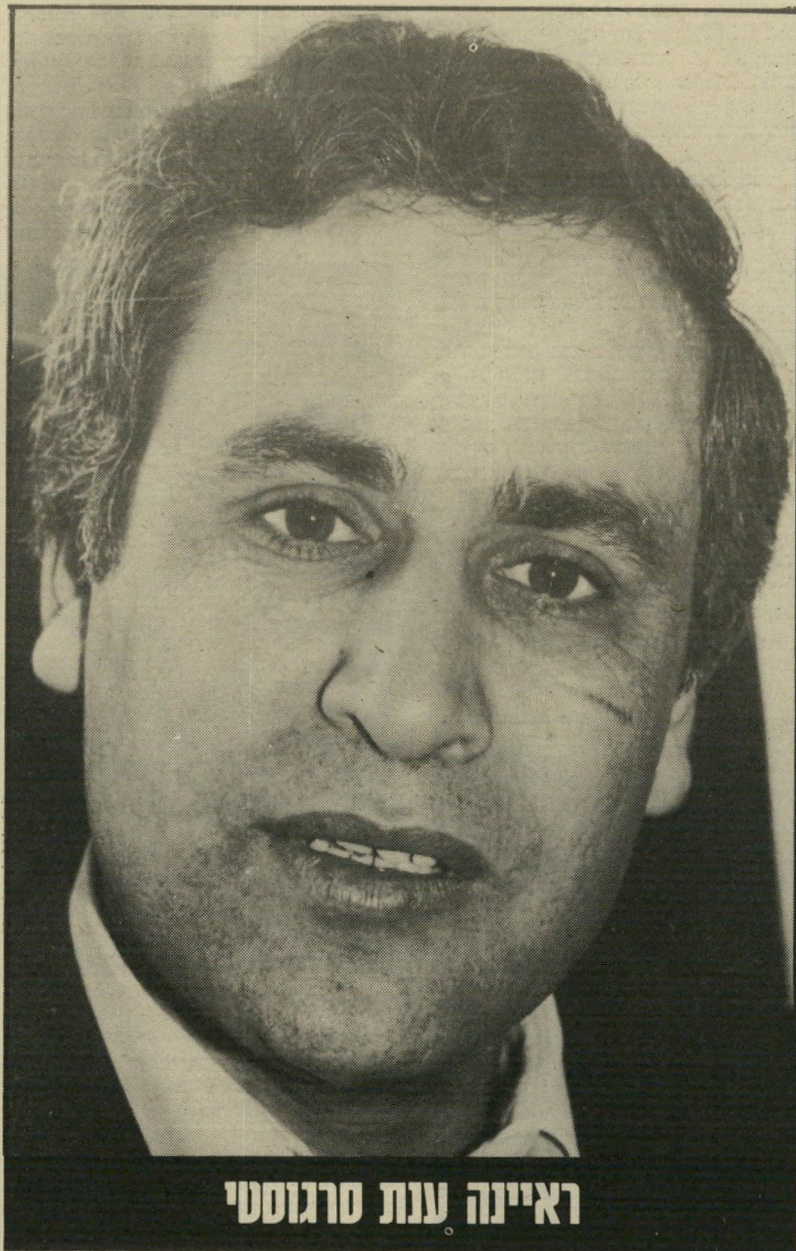

הנער משה קצב מספר על ילדותו הקשה במעברה, מיכגשו הראשון עם האשכנזים, דרכו רבת-המיכשולים אל המישרה הרמה, על ההתנחלויות לעומת ערי-הפיתוח ועל המצב בתנועת-החרות

"אשתי אומרת שהבית הוא בית המלון שלי - בא, אוכל, ישן. רק סופי-השבוע הם קודש למישפחה"

"אני זוכר שכל שלב היה קשה - למוס ארצה מפרס, לגור באוהל מתמוטט, לעזוב מישפחה"

ראיינה ענת סרגוסטי

"הייתי צריך להתגבר בדרך על יותר מיכשולים מאשר דן מדידור. אז מה?"

"היה לי קשה ללמוד בבאר-טוביה ולהתמודד על בחינות-הבגרות. היה לי קשה להיכנס לאוניברסיטה ולסיים"

"הצעדים בני ערות, המיזרח, טעני-מיכוח, לא ממצים את מלוא הפוטנציאל שלהם, וחפקדי לדאוג להם"

"כסטודנט בן 24 התמודדתי על ראשות-המועצה של קריית-העזה וחוצפה"

"אני ללא ניסיון"

ולא אשכנדי!"

חזקה יותר וטובה יותר מן המשבר שאלי נקלעה בעיקבות הוועידה הפרועה.

היה הרבה יותר קשה להפנות אותו לכיוון אישי, לספר את סיפורו הפרטי של משה קצב - משה שנועד בעיר קטנה באיראן, אז פרס. שעלה לארץ בגיל 5 (הוא עדיין זוכר היטב את הטיסה, אך אינו זוכר דבר מעיר הולדתו), שגר בתנאים-לא-תנאים באוהל רעוע במעברה בקריית-מלאכי, ושפילס את דרכו לאט, בקושי, אבל בהרבה כוחרצון, עד שהגיע והתיישב על כיסא של שר בממשלת-ישראל. הוא יושב

את משה קצב חייבו. כולם, ללא יוצא מן הכלל, אמרו שהוא איש סימפאטי, שהוא נחמד, שהוא איש טוב, שאנהג בו בעדינות. משה קצב מחייך, גם כשהוא אומר דברים חמורים וקשים, גם כשהוא מספר על סבל וקושי, יש לו מבט טוב בעיניו הכהות. היה קל מאוד לשאול אותו שאלות פוליטיות על תנועת-החרות. היה קל מאוד לקבל ממנו תשובות של פוליטיקאי, המצליח לסגנון את דבריו כך שישמע טוב גם כשהוא אומר דברים בלתי-פופולאריים. היה קל מאוד לשמוע ממנו על תיקויותו שחרות תצא

קטן. על קיר אחר תלויות תמונותיהם של הנשיא חיים הרצוג ושל ראש-הממשלה לש- עבר מנחם בגין. בין שתי התמונות תלויה בתוך מיסגרת רפרודוקציה ממתכת של מגילת-העצמאות.

את תמונתו התיקנית של ראש-הממשלה הנוכחי אפשר לראות רק כאשר סוגרים את הדלת שבין חדרו של השר לבין חדר-הישיבות הצמוד ללישכה. שם תלויה, כך הוא אומר, גם תמונה של יצחק שמיר. אבל הדלת נותרת פתוחה. האנשים ששמעו כי אני הולכת לראיין

מיד בכניסה למישרד, מימין לדלת, יש מדף עץ ועליו מוצבת בצורה בולטת תמונה גדולה ממוסגרת מאחרי זכוכית, שבה נראה מנחם בגין המחבק חיבוק חם ואוהב את משה קצב. היום שר-העבודה והרווחה. מתחת לתמונה רשומה הקדשה בכתב ידו של בגין: "לידידי משה קצב, באהבה, מ. בגין".

על הקיר שמול הדלת תלוי תצלום פנורמי גדול של ירושלים. בפניה, מאחורי שולחנו של השר קצב, מוצב על כן דגל-ישראל גדול. על השולחן מתנוסס, על כן קטן, דגל ישראל